

عنوان مقاله:

مبالغه و گزافه آرایبی در قرآن و احادیث / محمد عالم زاده نوری

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 24، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

خلاصه مقاله:

صنعت مبالغه به عنوان یک آرایه ادبی به شیوه های مختلف در کلام خدای متعال و امامان معصوم: به کار رفته و شیوع فراوانی دارد. این اسلوب بیانی گاهی همراه با اراده معنای ظاهری است و گاهی بدون اراده معنای ظاهری؛ اما حتی در صورت عدم اراده معنای ظاهری به معنای دروغ و گزاف و به هدف فریب نیست. برای اثبات این مدعا دو راه موازی طی شده است. از یک سو ثابت کرده ایم که استفاده از صنعت مبالغه با مقام عصمت و مرتبه معصوم منافات ندارد؛ بنا بر این مانعی از آن وجود ندارد. از سوی دیگر به روش استقرایی و با ارائه نمونه های متعدد وقوع این پدیده در سخن خدای متعال و ائمه معصوم: را نمایانده ایم. با شناخت این موضوع در فهم آیات و احادیث، به معنای پشت پرده و حقیقی کلام توجه می کنیم و از اصرار بر معنای ظاهری چشم می پوشیم. این آگاهی ما را از تکلف مدلول مطابقی کلام نجات می بخشد و تفسیر روان، طبیعی، متین و معقولی را از سخن معصوم ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

مبالغه، گزاف آرایبی، حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206492>

